

İslam'ı Anlamak

İçeriği Yazan: [Mehulyolcu](#) [1] Zaman: Pzt, 19/11/2012 - 09:31

Yazar: Halit DURUCAN

Yazının Yazıldığı Tarih: 14.07.2011

İslam Dini, Allah'ın (c.c) son Peygamberi Hz. Muhammet (s.a.v) vasıtasıyla bütün insanlara gönderdiği en son ve en mükemmel dindir. İslam'ın gelmesiyle birlikte önceki dinlerin hükmü sona ermiş; bu dini kabul edenlere "Müslüman" etmeyenlere de "Kâfir" denmiştir. İslam'ın en son ve Allah katında yegâne din olduğu Kuran'da şöyle ifade edilmiştir:

"Bugün sizin dininizi sizin için kemale erdirdim. Sizin üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçtim. Yalnız İslam'dan razı ve ondan hoşnut oldum" (El-Maide/3)

"Ey Muhammed! Biz seni bütün insanlara yalnızca müjdeci ve korkutucu olarak gönderdik" (Sebe/158)

Kuran ayetleri apaçık ortada iken; öteden beri İslam'a karşı çok çirkin karalama kampanyaları düzenleyerek Kuran'a "Çöl Yasası" damgasını vuran gafiller olmuştur. Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; İslam Dini akıl dinidir. İlim ve fenni emretmiştir. Bu özelliklerinin yanı sıra insan merkezli bir dindir. Tüm çağlara hükmedecek formda taFsarlanıp, insanların faydasına sunulmuştur. Kuran'ı şöyle bir incelediğimiz de; insan fıtratına ve aklına ters düşen hiçbir ayet göremeyiz ve gösteremeyiz. İnsanlar ancak kötülüklerden sakınarak ve iyilikte yarışarak Allah'ın (c.c) rızasını kazanabilir. Allah'ın emirlerine uyulduğunda toplumda huzurun, barışın, güvenin ve bir ahengin oluşup, geliştiğini görürüz.

İslam Dini sadece ibadetler dini değildir. İslam'ın en öne çıkan özelliklerinden biri de uygulanabilir olmasıdır. İslam Dini, toplum düzenini ve ahengini bozan her türlü gayri insani fiillere karış bir takım cezalar getirerek toplumunda dengeleri korumayı ve bozulan dengeleri de yerli yerine oturtmayı amaçlamıştır. Ayrıca Yüce Allah (c.c) kulları ile arasına hiç kimsenin giremeyeceğini belirterek ruhbanlığı men etmiştir. İslam, bunun yerine tövbe kapısını açarak kullarının samimiyetle tövbe etmesini ve tövbesine sadık kaldığında geçmişte yaptığı günahların tamamını sevaba çevireceğini müjdelemiştir. Yine dinimiz, ırkların hiçbir şekilde birbirinden üstün olmadığını belirterek ırkçılığı şiddetle men etmiş; üstünlüğün ancak takvada olduğunu belirtmiştir.

İslam Dini, bir devlet yapısından veya tanımından bahsetmemiş; devlet başkanlarının hangi usullerle işbaşına geleceklerini belirtmemiştir. Ancak Asr-ı Saadet dönemine baktığımızda kişilerin kendi iradeleriyle başkanlarını seçtiklerini görüyoruz. Örneğin: Peygamberimizin ahrete irtihalinden sonra ilk halife unvanı ile tanıdığımız Hz. Ebu Bekir, halkın oyu ile halife seçilmiştir. İkinci Halife Hz. Ömer ise; sağlığında Hz. Ebu Bekir'in tavsiyesiyle halife seçilmiştir. Üçüncü Halife Hz. Osman ise; tavsiyeler sonucunda değil, kurulan şuranın verdiği oylarla halife seçilmiştir. Dördüncü Halife Hz. Ali ise; herhangi bir tavsiye sonucunda değil, Medine Halkının oy çoğunluğu ile halife seçilmiştir.

Yüce Allah (c.c) Kuran'ı kendi yasası olarak indirmiştir. Mutlak surette O'na uyulmasını emretmiştir. Bu konu ile ilgili bazı din adamları Kuran ile Devlet işlerinin ayrı düşünülmemeyeceğini; çünkü Dünyevi işlerin Yüce Allah'ın rızası alınarak yapıldığında dini bir hüviyet kazanacağını ileri sürmüşlerdir. Zaten İslam Dini, işlerin ehil ellere teslim edilmesini ve yöneticilerin de halkına hak ve adalet ile muamele etmesini emretmiştir.

İslam'ın özüne bakıldığında, İslam'ın kolaylıklar dini olduğunu; her asra ve her insana hitap ettiğini görürüz. İslam'ın getirdiği tüm esaslar insanlığın tüm ihtiyaçlarına cevap verecek niteliktedir. İslam'ın bu yönü Kuran'da şu şekilde ifade edilmektedir:

"Ey Muhammet! De ki; Ey insanlar, ben Allah'ın hepiniz için gönderdiği peygamberiyim" (El-

A'raf/158)

"Allah, insanı ancak gücünün yeteceği işle mükellef tutar..." (Bakara/285)

"Allah sizin için kolaylık göstermek diler, zorluk çıkarmak istemez" (Bakara/185)

Yüce Resul; İslam'ın kolaylıklar dini olduğunu şu şekilde açıklamıştır. "Ben ancak âlemlere rahmet olarak gönderildim. Azab için, zorluk vermek için gönderilmedim..." "Allah Teâlâ, beni sıkıntı ve zahmet verici ve bunu arzu edici olarak göndermedi. Fakat Allah beni, muallim (öğretici, bildirici) ve kolaylaştırıcı olarak gönderdi..." "Dinimizin en hayırlısı, en kolay olanıdır. Muhakkak ki din bir kolaylıktır..."

"Ben size neyi yasak ettiysem ondan çekinin; size neyi emretti isem ondan gücünüzün yettiği kadarını yapın. Sizden evvelki ümmetleri ancak meselelerinin ve Peygamberlerine karşı ihtilaflarının çokluğu helak etmiştir."

"Amelden gücünüzün yettiği kadarını yapın. Siz ibadetten bezmedikçe, Allah da sevap vermekten bıkmaz."

"Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, ürkütmeyiniz"

Hz. Ayşe Validemiz, Yüce Resul'ün bu hususla ilgili tatbikatını şu şekilde beyan etmiştir: "Resulullah (s.a.v) iki şey arasında dilediği tercihte serbest bırakıldı mı, günah olmadığı müddetçe muhakkak onlardan en kolayını alırdı. Eğer iş günahsa ondan halkın en uzak bulunanı Resulullah olurdu.

Dinimizde namaz kılmak için mutlaka su kullanılır. Ancak su bulunmadığı veya çok soğuk olup hastalanma ihtimali olduğu hallerde toprakla teyemmüm yapılır. Bu durumda toprak su yerine geçmektedir. Dinimiz yolculara; yorgunluk, zaman darlığı gibi hikmetlere binaen dört rekâtı farz namazları iki rekât olarak kılma kolaylığını getirmiştir. Namazda ayakta durmak farzdır; ancak ayakta duracak gücü olmayanlar oturarak namazlarını kılabilirler.

Oruç, namaz gibi farz bir ibarettir. Sağlığı yerinde olmayan Müslümanların oruç tutmaları emredilmemiştir. Hasta Müslüman, Ramazan Ayı boyunca bir fakiri doyurmakla mükellef olur. Görüldüğü gibi; İslam, ibadet etmeyi emrederken, insan sağlığına da büyük önem vermiştir ve dini olabildiğince kolaylaştırmıştır.

Utbe Bin Amir anlatıyor: " Kız kardeşim Ümmü Hibban, Beytullah'ı yaya olarak ziyaret etmeyi adanmış; fakat sonradan buna gücünün yetmeyeceğini anlayınca bu durumun Rusulullah'a (s.a.v.) sorulmasını bana emretmişti. Ben Hz. Rusulullah'a sorduğumda buyurdular ki; "Yaya yürüsün; sonra bineğinin sırtına binip, gitsin"

Cabir Bin Abdullah Anlatıyor: "Resulullah bir seferde idi. Derken üzeri gölgelenmiş olduğu halde yanında insanlar toplanmış bir adam gördü ve 'Onun nesi var' diye sordu. 'Oruçlu bir adam' dediler. Resulullah bunun üzerine; "Seferde oruç tutmak halis bir iyilik ve fazilet değildir. Allah'ın sizin lehinize yapmış olduğu ruhsatlardan ayrılmayın." Buyurdu.

İslam'ın uygulanabilir olduğunu yukarıda belirtmiştik. Şimdi kısaca İslam'da suçlara uygulanan cezalara değinelim:

İslam'da Suç ve Cezalar:

Asr-ı Saadet Döneminden bir örnek:

Hz. Resul, zengin bir Arap'ın kızı hırsızlık yapıp ta cezasının kızı uygulanmamasını isteyip; "O ileri gelen birinin kızıdır. Cezayı azaltalım" talepleri ile karşılaşınca; "Vallahi, hırsızlık yapan kızım Fatıma bile olsa yine aynı cezayı veririm" buyurmuştur. Bu hadise, İslam Tarihi'nde çok önemli bir yer tutmaktadır.

Az önceki verdiğimiz örnekte, İslam beldelerinde herhangi bir kıtlığın, kuraklığın ekonomik sıkıntıların

olmadığı bir dönemdir. İslam, suçlara had cezası uygulamadan evvel, suçu ortaya çıkaran sebeplerle mücadele etmiştir. Önce işsizliği, yoksulluğu ortadan kaldırmayı amaçlar. Doğal afet sayılan, kıtlıklar istisnai durumlardır ki; bu dönemlerde yapılan hırsızlıklara İslam hiçbir şekilde had cezası uygulamamıştır.

Hz. Ömer'in kıtlık döneminde hırsızlık cezalarını yasakladığını; bu dönemde insanları açlığa ve sefaletle terk edenleri cezalandırdığını görüyoruz. Bu durumda ister istemez insan, İslam Adalet Sistemi ile Beşer Adalet Sistemi'ni mukayese etme ihtiyacı duyuyor. Beşer sistemlerde kişi açlık, zaruret, işsizlikten dolayı hırsızlık yaptığında cezalandırılıyor. O kişiyi o hale düşüren ortam ve şartlar hiçbir zaman göz önünde bulundurulmuyor. Asr-ı Saadet dönemine bakıldığında İslam, kişilerin asgari ihtiyaç maddelerini karşılayacak ortamı oluşturup aç, işsiz kimse kalmadıktan sonra toplum, genel itibarıyla derinlemesine ve geniş bir açıdan bilinçlendirilip, eğitildikten sonra hırsızlık cezasının uygulandı görülür.

Ceza, hangi şartlarda uygulanır:

- Eğer hırsız, akıllı, ergen ise (çocuk, deli değilse)
- Mal belli bir değerın üstünde olursa (sikkeli, halis 10 dirhemin üzerinde olursa...)
- Mal gizlenmiş iken, evde, iş yerinde korunan, kapalı bir yerde iken çalınmış ise,
- Hırsızın, çaldığı malda mülkiyet hakkı yok ise,
- Mal, kamu malı değilse,
- Çabuk bozulan et, süt, yaş meyve değilse,
- Eşi, çocuğu, babasının malı değilse,
- Mahkemeye başvurmadan önce, mal geri verilip tövbe edilmemiş, uslanılmamış ve iki şahit var ise veya hırsızın itirafı ile suç kesinleşmiş ise hırsızlığın cezası uygulanır.

Beşer sistemlere baktığımızda, hırsız çocukta olsa, mal açıkta da olsa, çalınan mal yakın akrabasının da olsa, kamunun veya belirli bir değere sınırlandırmadan az bir değere (simit, ekmek gibi) sahipse; açlık, işsizlik o kişiyi bu duruma düşüren şartlar göz önüne alınmaksızın o kişiye ceza verilir. Bu noktada soralım: Acaba beşer sistemler mi cezalar konusunda daha caydırıcı ve daha insafli, yoksa İslam Hukuku mu daha insafli ve caydırıcıdır?

Uzmanlar yaptığı araştırmalarda, hırsızlığı alışkanlık haline getirenlerin cezaevlerini ihtisas alanları ve mevsimlik konaklama yerleri olarak gördüklerini tespit etmişlerdir. Günümüz hukuk sistemi bu haliyle asla caydırıcı olamamıştır; aksine bu tür olayların çoğalmasına ve kangrene dönüşmesine sebep olmuştur.

Hırsızlığa uygulanan cezaların kişisel olmadığını Kuran'ın şu ayetleri apaçık ortaya koymaktadır. İşte ilgili ayetler ve hadisler:

* "Hırsız erkek ve hırsız kadının, çalıp kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan tekrarı önleyen kesin bir ceza olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü alandır. Hüküm ve hikmet sahibidir" (Maide Suresi, 38. ayet)

* "Hırsızlık büyük günahdır. Kitap, sünnet ve icma ile haramdır. Hırsızlık yapan cezalandırılır." (Nisa Suresi, 41. ayet)

* "Sizden öncekiler, nüfuzlu biri hırsızlık yapınca serbest bırakırlar. Güçsüz biri hırsızlık yapınca ona ceza verirlerdi. Bu yüzden helak oldular" (Müslim)

* "Üzerinde kul hakkı olan, ölmenden önce ödeyip helalleşsin! Çünkü ahrette altının, malın değeri olmaz. O gün, hak ödeninceye kadar kendi sevaplarından alınır. Sevapları olmazsa, hak sahibinin günahları buna yüklenir" (Buhari)

* "Müflis, şu kimsedir ki; kıyamette defterinde pek çok namaz, oruç ve zekât sevabı bulunur. Fakat

bazılarına çeşitli yönden zararı dokunmuştur. Sevapları, bu hak sahiplerine dağıtılır. Hakları ödenmeden önce sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları, bunun üzerine yükletilir. Cehenneme atılır” (Müslim)

Zina Suçu:

Recm, zina eden kişilere uygulanan cezadır. Böyle bir ceza İslam hukukunda var mıdır? Bu sorunun cevabını araştıran bazı din adamları, Kuran’da zina yapanlara uygulanacak cezaların şekli konusunda bir ayetin olmadığını ileri sürerken; bazı din adamları da Kuran’da zina edenlerin toplum içinde utandırılıp, rezil edildikten sonra 100 sopa ile cezalandırılabileceğini ileri sürmüşlerdir.

Bu sorunun cevabını din adamları böyle ortaya koyarken; hadislerde recm cezalarından bahsedilmiş olsa da bu cezalar her zaman tartışma konusu olmuştur. Âlimler bile bu konuda net bir şey söyleyememişlerdir. Buna bir örnek verecek olursak: Osmanlı Döneminde, bir recm olayına rastlanmış. Recm cezasını uygulayacak olan Şeyhülislam; “bu konuda fetva veremem” diyerek görevini bırakmıştır.

Recm cezasının nasıl uygulandığını anlayabilmek için yeniden Asr-ı Saadet dönemine dönmemiz gerekiyor.

İslam Hukuku’nda zina suçunun tespit edilmesinin dört şahit ile ispat edilmesi mecburiyeti çok dikkat çekicidir. Çünkü dört şahidin iki kişiyi bu konuda suçüstü yakalama imkânı çok zayıftır. Ayrıca, bunu gördüğünü söyleyen kişiyi üç kişinin daha desteklemesi gerekir; aksi halde seksen değnek cezasına çarptırılır. Nitekim Asr-ı Saadet döneminde yapılan recimlerin hemen hemen hepsi suçluların vicdanlarında hissettikleri ağır suçluluk duygusundan kurtulmak için bizzat itiraf etmeleri sonucunda uygulanmıştır. Hatta itiraf edenleri duymazlıktan gelen Hz. Peygamber (s.a.v) onları kurtarmak için çeşitli yöntemlere başvurmuştur. Suçunu itiraf edenin akli dengesinin yerinde olup olmadığını, yaptığı işin zina mı, yoksa ön hazırlık mı olduğunu soruşturmuş ve sonuçta ısrarlı itiraflar sürünce zina edenlere had cezası uygulamıştır.

Zinayı buraya kadar aktardıktan sonra, Kuran’ın zina ile ilgili neler emrettiğini görmemizde fayda vardır.

* “Savaş esiri olarak, sahip olduklarınız hariç, evli kadınlar size haram kılındı. Bunlar, üzerinize Allah’ın emri olarak yazılmıştır. Bunların dışında kalanlar ise, iffetli yaşamak ve zina etmemek şartıyla mallarınızla istemeniz size helal kılındı. Onlardan nikâhlanıp, faydalanmanıza karşılık sabit bir hak olarak kendilerine mehirlerini verin. Mehir belirlendikten sonra, onunla ilgili uzlaştığınız şeyler konusunda size günah yoktur. Şüphesiz ki Allah her şeyi hakkıyla bilendir; hüküm ve hikmet sahibidir” (Nisa Suresi, 24. ayet)

* “Sizden kimin, hür mümin kadınlarla evlenmeye gücü yetmezse, sahip olduğunuz mümin genç kızlarınızdan alsın. Allah, sizin imanınızı dahi iyi bilir. Hepiniz birbirinizdensiniz. Öyle ise iffetli yaşamaları, zina etmemeleri ve gizli dost tutmamaları halinde sahiplerinin izniyle onlarla evlenin, mehirlerini de güzelce verin. Evlendikten sonra bir fuhuş yaparlarsa, onlara hür kadınların cezasının yarısı uygulanır. Bu içinizden günaha düşmekten korkanlar içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir” (Nisa Suresi, 25. ayet)

* Bugün size temiz ve boş şeyler helal kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helal, sizin yiyecekleriniz de onlara helaldir. Mümin kadınlardan iffetli olanlarla, daha önce kendilerine kitap verilenlerden olan iffetli kadınlar da mehirlerini vermeniz kaydıyla evlenmek, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helaldir. Her kim de inanılması gerekenleri inkâr ederse, bütün işlediği boşa gider. Ahrette de o ziyana uğrayanlardandır” (Maide Suresi,5. ayet)

* Zinaya yaklaşmayın; çünkü o son derece çirkin bir iştir ve çok kötü bir yoldur” (İsra Suresi, 32. ayet)

Toparlayacak olursak; İslam’da recm gibi hükümler kesinlikle caydırıcı ve ağı bir cezadır. İnsanlık camiasında ve bütün semai dinlerin ortak amaçlarından biri neslin devamını sağlamaktır. Zina, nesilleri dejenere eden, karıştıran en alçak gayrimeşru bir yoldur.

Yaşadığımız şu günlerde, kundaktaki kız çocuğuna, beş yaşındaki erkek çocuğuna zina eden pek çok haysiyetsiz kişiler gördük. Bu olayları görüp, duyarken insanlığımızdan utandık adeta. Bu bakımdan, bu alçak suçun hiçbir şekilde affı mümkün olmamalıdır. Bu noktada şöyle bir düşünelim: Allah korusun, böyle bir durum bizim başımıza gelse acaba ne düşünürüz? Namusumuza kast eden bu insan müsvettesinin ödüllendirilme tarzında cezalandırılmasını mı, yoksa hak ettiği cezaya çarptırılmasını mı isteriz? Elbette ki, bu insan müsvettesinin hak ettiği cezayı almasını isteriz ki; yüreğimizdeki kin, öfke ancak dinebilsin. İşte İslam, en utanç verici suç olan zinayı yapanlara hak ettiği cezayı vererek ne kadar medeni ve çağdaş olduğunu ortaya koymuştur. Mağdurların yanan yürekleri soğutulur; yüreklerdeki kini, nefreti ve buna bağlı olarak gelişecek kan davalarının da önüne geçerek, toplumsal huzuru ve güveni temin eder. İslam, hiçbir zaman beşer sistemler gibi suçluları şu veya bu sebeplerle kişileri affederek aynı hadiselerin yeniden yaşanmasına asla müsaade etmez.

İslam'da Kisas: (Adam Öldürmek)

İslam, kisas ile insanlar arasındaki kini, husumeti ve kan davalarını ortadan kaldırmayı amaçlamıştır.

Bir insanı öldüren için üç hüküm vardır.

a-) Öldürülen tarafın ailesi adamı bağışlar ise, katil serbest kalır.

b-) Öldürülenin ailesi “kan bedeli” talep eder. Aldıkları meblağ karşılığında adam af edilir.

c-) Öldürülenin ailesi kisas isteyebilir. “Kana kan” Bunun üzerine katil, İslam Hukuku'na göre idam edilir. Böylece kan davaları sürüp gitmez; çünkü idamı yapan devlettir. Katilin ailesi devletin verdiği idam cezasına asla itiraz edemez. Öldürülenin ailesi veya yakınları da ceza verildiği için intikam peşinde koşamaz.

Günümüzde durum bir tuhaf işlemektedir. Katiller, çıkarılan yasalarla tekrar salıveriliyor, aynı felaketler yeniden yaşanıyor. Ülkemiz bu konuda sayısız örneklerle doludur. Beşer sistemlerde suç, işleyenin yanına kar veya ödül olarak kalırken; mağdur ailelerde büyük bir öfke oluşmaktadır. Öfkeli aile, adaletin tecelli etmediğini düşündüğünden kendi adaletlerini kendileri yerine getirme yolunu seçmektedirler. Sonuç, kan davaları ve ardından gelen ölüm haberleri...

Adam öldürmeyle ilgili uygulamaları buraya kadar aktardıktan sonra; konu ile ilgili ayetleri de burada aktarmak faydalı olacaktır:

Katiller hakkında ayetler:

* “Kim bir insanı (suçsuz yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. Kim de suçsuz bir insanı ölümden kurtarırsa, sanki bütün insanları ölümden kurtarmış gibidir” (Maide Suresi, 32. ayet)

* “Kim bur mümini kasti olarak öldürürse, o kimsenin cezası Cehennem’de (ebedi) kalmaktır” (Nisa Suresi, 93. ayet)

İÇKİ:

İslam Dini, toplumun daha sağlıklı ve daha berrak düşünen insanlardan oluşmasını amaçlamıştır. Bu sebeple içkiyi, insanın aklını başından aldığı ve sağlıklı düşünmesini engellediği için yasaklamıştır. İçki içen bir kişinin cezalandırılması için bazı şartların oluşmasına ihtiyaç vardır.

a-) İçki içmiş kişinin akıllı olması,

b-) İçki içmiş kişinin ergen olması,

c-) İçki içmiş kişinin Müslüman olması,

d-) dilsiz olmaması,

O halde çocuk, deli, gayri Müslim ve dilsiz içki içtiği takdirde had cezası uygulanmaz. Onları içki içme alışkanlığından vazgeçirmenin yolları aranır. İslam Hukuku'nda âmâ kişilerin içki içmesi durumunda had cezası uygulanır. Gerekçe; âmâ kişinin sarhoş olması, kendisi ve çevresi için tehlikeli olabileceğidir.

İslam Hukuku'nda, içki içene had cezasının uygulanabilmesi için iki erkeğin şahitlik etmesi kâfidir. Ayrıca; içki içen kişinin içki içtiğini ikrar etmesi de had cezasının uygulanması için yeterli sebeptir.

Toplumda huzurun, barışın, güvenin ve sağlıklı nesillerin çoğalmasını isteyen İslam, içkiyi şu ayetlerle yasaklamıştır:

a-) "Hurma ağaçlarının meyvesinden ve üzümlerden hem içki yapıyor, hem de güzel rızık ediniyorsunuz. Bunda akıllı eren kavim için elbette ibret vardır" (Nahl Suresi/67)

Bu ayetin inmesiyle içkinin dinen tasvip edilmeyen bir madde olduğu anlaşıldığından, bazı sahabeler içkiyi terk etmişlerdir. Aslında bu ayetin inmesiyle içkinin ileride haram olacağı da anlaşılmıştır.

b-) "Sana içkiyi ve kumarı soruyorlar. De ki; Onlarda hem günah, hem insanlar için faydalar vardır. Günahları ise faydalarından daha büyüktür" (Bakara/219)

c-) "Ey iman edenler! Siz sarhoşken, ne söyleyeceğinizi bilinceye kadar namaza yaklaşmayın" (Nisa/43)

d-) "Ey iman edenler! İçki, kumar, tapmaya mahsus dikili taşlar, fal okları ancak şeytanın amelinden birer murdardır. Onun için bunlardan kaçının ki, murada eresiniz" (Maide/90)

e-) "Şeytan, içkide ve kumarda aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık siz hepiniz vazgeçtiniz değil mi?" (Maide/91)

Buraya kadar aktarmaya çalıştığımız konular; özellikle tüm dünya ülkelerinde kangrene dönüşen, toplum yapısını bozan, toplumda güveni ve adaleti yok eden belli başlı konulardır. Seçilen konuları Dini ve Beşeri yönden karşılaştırarak değerlendirmeye çalıştım. İslam için önyargılı olanlara şunu tavsiye etmek isterim. Öncelikle kafalarını ön yargılardan kurtarıp, İslam'ı incelemeye çalışsınlar. O zaman İslam'ın tüm özelliklerini ve güzelliklerini daha iyi anlama imkânı bulacaklardır.

Halit DURUCAN

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [3]
- [Diğer](#) [4]

Kaynak URL (21/05/2024 - 03:36 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/islami-anlamak>

Bağlantılar:

- [1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/mechulyolcu>
- [2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>
- [3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>
- [4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/diger>